

YAD MORDECHAI KIBUTZ, RÉGEN ÉS MA

Egy százötven fiatal cionistákból álló csoport vándorolt ki 1936-ban Lengyelországból és Galiciából, az akkori Palesztinába, hogy kibutzot alakítsanak és ott folytassák életüket mind földművelők.

Ideiglenesen Netanya-ban telepedtek le és hét év szorgos munka után 1943-ban átköltöztek a Negev sivatag északi részére megalapítva a Warsoi gettó lázadás meggyilkolt vezérééről, Mordechai Ailevitz-ről elnevezett Yad Mordechai kibutzot.

Öt év szorgos munka után újabb megpróbáltatás várt rájuk. Az egyiptomi hadsereg támadta meg 1948-ban a kibutzot, hogy a Gaza-ból az ország központjában vezető utat kezükben kerítsék, az öt napig tartó harcban 18 ellenálló kibutz tag és még nyolc katona vesztette életét, feltartoztatva az egyiptomi osztagok előre nyomulását amíg az Izraeli hadseregnek sikerült megállítani és kiűzni az egyiptomiakat.

Az egyiptomiak sok épületet leromboltak. A kibutz víztornyát amely egy magaslaton állt is bomba találat érte, és össze dőlt. a romot meghagyták emlékeztetőül és a kibutz szimbólumává vált. Mellette állították fel 1951-ben Mordechai Anilevitz szobrát.

Az 1948-ban elesett hősök temetője mellett 1958 egy nagy szabású múzeum nyílt meg: "A Holokausztól az Új születésig" névvel. Ezenkívül fenntartják "A hajdani Kibutz" múzeumát, ahol a kép sor készült, és "A Méh és Méz" múzeumát, valamint a "Dana" művészeti galleriát.

A kibutz jelenleg burgonyát, búzát, gyapotot, kukoricát, humuszt, avokádót és citruszokat termel, ezenkívül 500 tejelő tehenet és 135000 tyúkot tartanak. a méhészetben 500 kaptárból szedik a mézet.

A kép sor elején "A hajdani kibutz" múzeuma látható, a virágok után a jelenlegi kibutz képei, az egyiken az autóbusz is látható amellyel oda utaztunk, majd az étterem ahol a kibutz gyerekeivel, és tagjaival együtt ebédeltünk.

Victor Galambos